



ERHVERVS- OG  
VÆKSTMINISTEREN

10. marts 2014

**Besvarelse af spørgsmål 9 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 6. marts 2014.**

ERHVERVS- OG  
VÆKSTMINISTERIET  
Slotsholmsgade 10-12  
1216 København K

**Spørgsmål:**

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. marts 2014 fra Finn N. Andersen, Jyllinge, jf. L 138 - bilag 11.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

evm@evm.dk

www.evm.dk

**Svar:**

Jeg skal i forhold til spørgsmålet om selvriskoens størrelse, henvise til min besvarelse af spørgsmål 8. Til det anførte eksempel vedrørende stigningen af selvrisiko fra 40.000 kr. til 80.000 kr. ved en højere erstatning, er dette en logisk konsekvens af den procentregel, der findes i loven. Jeg bemærker her, at skadelidtes erstatning samtidig er steget fra 500.000 kr. til 1.000.000 kr.

I forhold til afskrivninger på løsøre så har Stormrådet i samarbejde med Forsikring & Pension undersøgt området. Undersøgelsen viste, at stormflodsordningen dækker på samme niveau som private forsikringer.

Derudover kan jeg oplyse, at løsøre placeret i kældre og rum under terræn har været undtaget fra stormflodsordningens start i 1991. Begrundelsen for dette er, at man generelt bør opbevare sit løsøre forsvarligt, og kældre og andre rum under terræn er særlig udsatte i forhold til oversvømmelser. Denne begrundelse er efter min opfattelse fortsat gældende.

I relation til organisering af behandling af stormflodssager er det i dag Stormrådet der afgør, om der har været stormflod, foretager udbetaling af erstatning til skadelidte efter anvisning fra forsikringsselskaberne, behandler klagesager og fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager.

Opgaven med den konkrete sagsbehandling af stormflodssagerne er overgået til forsikringsselskaber, mens Stormrådet behandler klagesager og fører tilsyn med forsikringsselskaberne. Dette skete ved ændringen af ordningen i 2010 og skyldes primært et ønske om at opnå en hurtigere sagsbehandling. Det nævnte forslag er således allerede en del af stormflodsordningen.

I forhold til de øvrige forhold i henvendelsen, har jeg forelagt disse for Stormrådets sekretariat, som oplyser følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

”Når en stormflods- eller oversvømmelseskade er opgjort, og forsikringsselskabet har truffet afgørelse om erstatningens størrelse, kan udbetaling af erstatning ske mod behørig dokumentation i form af en regning eller faktura. Der er således intet til hinder for, at udbetaling sker

på et tidligt tidspunkt. Forudsætningen er, at forsikringsselskabet har truffet afgørelse om erstatningen, og der indsendes regninger / fakturaer til forsikringsselskabet. Når forsikringsselskabet har truffet afgørelse, er det op til skadelidte, hvor hurtigt regningen kommer ind til forsikringsselskabet og ekspederes der.

For løvsøre kan straksudbetaling ske, så snart der er truffet afgørelse om erstatningens størrelse. Sekretariatet kan i den forbindelse oplyse, at it-systemet, hvor forsikringsselskaberne behandler skaderne, nu også er indrettet til at afgøre og udbetale løvsøreerstatning, inden bygningsskaden er opgjort.

Med hensyn til omflytning mellem entrepriser vil dette ikke kunne lade sig gøre. Stormflods- og oversvømmelseserstatning skal af hensyn til panthavere og andre rettighedshavere følge reglerne i forsikringsaftalelovens § 58, hvorefter der alene kan udbetales erstatning til det formål, hvortil erstatningen gives. Dette kan for bygningsskader alene ske i takt med, at skaderne retableres.

Vedrørende forslaget om den billigste løsning forstår sekretariatet forslaget sådan, at man skal kunne tilbydes totalskadeerstatning. Sekretariatet kan oplyse, at Stormrådet har anmodet Forsikring & Pension om at beskrive, hvordan praksis i forsikringsbranchen er vedrørende totalskadeerstatning med henblik på, at fastlægge en praksis herfor i ordningen. Der er således ikke tale om et forhold, der kræver en ændring af loven, men derimod et spørgsmål om opgørelsespraksis, som Stormrådet skal tage stilling til.

Om der er tale om eget arbejde eller andres arbejde er uden betydning for beregning af selvriskoen. Selvriskoen trækkes af begge dele og løniveauet på eget arbejde svarer generelt til det niveau, som bruges i forsikringsbranchen, og er i øvrigt skattefrit.”